UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)

7 päivänä huhtikuuta 2011 *

Asiassa C-153/10,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 12.3.2010 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 1.4.2010, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Staatssecretaris van Financiën

vastaan

Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV, aiemmin Sony Logistics Europe BV,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Arabadjiev sekä tuomarit A. Rosas ja P. Lindh (esittelevä tuomari),

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

julkisasiamies: P. Mengozzi,
kirjaaja: hallintovirkamies A. Impellizzeri,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 3.2.2011 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV, aiemmin Sony Logistics Europe BV, edustajanaan advocaat P. De Baere,

– Alankomaiden hallitus, asiamiehinään C. M. Wissels ja B. Koopman,

– Tšekin hallitus, asiamiehinään M. Smolek ja K. Havlíčková,

– Euroopan komissio, asiamiehinään B.-R. Killmann ja W. Roels,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 19.12.1996 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 82/97 (EYVL 1997, L 17, s. 1, ja – oikaisu – EYVL 1997, L 179, s. 11; jäljempänä tullikoodeksi), 12 artiklan 2 ja 5 kohdan, 217 artiklan 1 kohdan ja 243 artiklan sekä tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 18.12.1996 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 12/97 (EYVL 1997, L 9, s. 1; jäljempänä soveltamisasetus), 10 ja 11 artiklan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Staatssecretaris van Financiën ja Sony Logistics Europe BV, josta on tullut Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV (jäljempänä SLE), ja joka koskee videopelikonsolien tullien maksamista.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Tullikoodeksi

3 Tullikoodeksin 4 artiklan sanamuoto on seuraava:

”Tätä koodeksia sovellettaessa tarkoitetaan:

– –

5) ’päätöksellä’ tulliviranomaisen yksittäistapauksessa suorittamaa tullilainsäädäntöä koskevaa hallinnollista tointa, jolla on oikeudellisia vaikutuksia yhteen tai useampaan määritettyyn tai määritettävissä olevaan henkilöön; tähän käsitteeseen sisältyy muun muassa 12 artiklassa tarkoitettu sitova tieto;

– –”

4 Tullikoodeksin 5 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jollei 243 artiklan 2 kohdan b alakohdan yhteydessä annetuista säännöksistä muuta johdu, henkilö voi 64 artiklan 2 kohdassa säädetyin edellytyksin nimetä itselleen edustajan suorittamaan tullilainsäädännössä säädettyjä toimia ja menettelyjä tulliviranomaisessa.

2. Edustus voi olla:

– suora, jolloin edustaja toimii toisen nimissä ja lukuun,

tai

– välillinen, jolloin edustaja toimii omissa nimissään mutta toisen lukuun.

– –

4. Edustajan on ilmoitettava toimivansa edustamansa henkilön puolesta sekä ilmoitettava, onko edustus suora vai välillinen, ja oltava valtuutettu toimimaan edustajana.

Henkilön, joka ei ilmoita toimivansa toisen nimissä tai lukuun taikka joka ilmoittaa toimivansa toisen nimissä tai lukuun olematta valtuutettu toimimaan edustajana, katsotaan toimivan omissa nimissään ja omaan lukuunsa.

– –”

5 Mainitun koodeksin 12 artiklassa säädetään seuraavaa:

”– –

2. Sitova tariffitieto tai sitova alkuperätieto sitoo tulliviranomaisia tiedon saajaan nähden ainoastaan tavaran tariffin luokittelun tai vastaavasti tavaran alkuperämäärityksen osalta.

Sitova tariffitieto tai sitova alkuperätieto sitoo tulliviranomaisia ainoastaan niiden tavaroiden osalta, joita koskevat tullimuodollisuudet suoritetaan sen ajankohdan jälkeen, jona mainitut viranomaiset ovat antaneet kyseisen tiedon.

– –

5. Sitova tieto lakkaa olemasta voimassa:

a) tariffien osalta:

– –

iii) jos se kumotaan tai sitä muutetaan 9 artiklan mukaisesti ja jos sitovan tiedon saajalle ilmoitetaan sen kumoamisesta tai muuttamisesta.

– –

6. Sitovan tiedon, joka lakkaa olemasta voimassa 5 kohdan a alakohdan ii tai iii alakohdan tai b alakohdan ii tai iii alakohdan mukaisesti, saaja voi jatkaa sen käyttöä kuuden kuukauden ajan mainituista julkaisemisesta tai ilmoituksesta, jos tämä on sitovan tiedon perusteella ennen kyseisen toimenpiteen toteuttamista tehnyt sitovia ja lopullisia kyseisten tavaroiden ostoa tai myyntiä koskevia sopimuksia. Tuotteisiin, joista tullimuodollisuuksia täytettäessä esitetään tuonti-, vienti- tai ennakkovahvistustodistus, sovelletaan kuitenkin kuuden kuukauden määräajan asemesta kyseisen todistuksen jäljellä olevaa voimassaoloaikaa.

– –”

6 Tullikoodeksin 64 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jollei 5 artiklasta muuta johdu, tulli-ilmoituksen voi tehdä henkilö, joka voi toimivaltaisessa tullitoimipaikassa esittää tai esityttää kyseisen tavaran tullille kaikkine asiakirjoineen, jotka tarvitaan tavaroille ilmoitettavaa tullimenettelyä koskevien säännösten soveltamiseksi.”

7 Tullikoodeksin 217 artiklassa täsmennetään seuraavaa:

”1. Tulliviranomaisten on laskettava jokainen tullivelasta johtuva tuonti- tai vientitullien määrä, jäljempänä ’tullien määrä’, heti, kun niillä on käytettävissään tarvittavat tiedot, ja kirjattava nämä määrät tilikirjoihin tai muulle vastaavalle tietovälineelle (tileihin kirjaaminen).

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta, jos:

– –

b) lain mukaan kannettavien tullien määrä on suurempi kuin sitovan tiedon perusteella määritetty määrä;

– –”

8 Tullikoodeksin 243 artikla kuuluu seuraavasti:

”1. Henkilöllä on oikeus hakea muutosta itseään suoraan ja henkilökohtaisesti koskevaan tullilainsäädännön soveltamiseen liittyvään tulliviranomaisten päätökseen.

Oikeus hakea muutosta on myös henkilöllä, joka on hakenut tulliviranomaisilta tullilainsäädännön soveltamiseen liittyvää päätöstä, jos hän ei ole saanut ratkaisua hakemuksen johdosta 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa määräajassa.

– –

2. Muutosta voi hakea:

a) ensimmäisessä vaiheessa jäsenvaltioiden tähän tarkoitukseen nimeämiltä tulliviranomaisilta;

b) toisessa vaiheessa riippumattomalta elimeltä, joka voi olla lainkäyttöviranomainen tai vastaava erikoistunut elin, jäsenvaltioissa voimassa olevien säännösten mukaisesti.”

Soveltamisasetus

9 Soveltamisasetuksen 5 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tässä osastossa tarkoitetaan:

1. sitovalla tiedolla tariffia koskevaa tietoa tai alkuperää koskevaa tietoa, joka sitoo yhteisön kaikkien jäsenvaltioiden hallintoviranomaisia, kun 6 ja 7 artiklassa määritellyt edellytykset täyttyvät;

– –”

10 Soveltamisasetuksen 10 artiklan 1 kohdassa ja 2 kohdan a alakohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Rajoittamatta [tulli]koodeksin 5 ja 64 artiklan soveltamista sitovaan tietoon voi vedota ainoastaan tiedon saaja.

2. a) Tariffiin luokittelun osalta: tulliviranomaiset voivat vaatia tiedon saajaa tullimuodollisuuksia täyttäessään ilmoittamaan tulliviranomaisille, että tämä on saanut tulliselvityksen kohteena olevia tavaroita koskevan sitovan tariffitiedon.

_ _”

11 Soveltamisasetuksen 11 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltion tulliviranomaisten 1 päivästä tammikuuta 1991 alkaen antamat sitovat tariffitiedot sitovat samoin edellytyksin kaikkien jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

12 Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautunut Sony Computer Entertainment Europe Ltd -yhtiö (jäljempänä SCEE) vastaa pelilaitteiden, oheislaitteistojen ja ohjelmistojen markkinoinnista, myynnistä ja jakelusta koko Euroopan unionin alueella. Näihin pelilaitteisiin kuuluu Playstation 2 Computer Entertainment System -niminen konsoli (jäljempänä PS2-konsoli).

13 SCEE ja SLE kuuluvat samaan konserniin, jossa SLE tarjoaa logistiikkapalveluja konsernin muille yrityksille. SCEE ja SLE tekivät 1.4.1997 sopimuksen, jonka mukaan SLE avustaa SCEE:tä pelilaitteiden – joihin kuuluu PS2-konsoli – Eurooppaan tuonnissa ja varastoinnissa. SLE:n tehtävänä on tehdä tulli-ilmoitukset mainituista laitteista.

14 Vuoden 2000 marraskuun ja vuoden 2001 toukokuun välisenä aikana SLE toi PS2-konsoleita Alankomaihin ja teki SCEE:n puolesta mutta omissa nimissä ja omaan lukuunsa näitä tavaroita koskevat tulli-ilmoitukset. Se totesi, että PS2-konsolit olisi luokiteltava tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 (EYVL L 256, s. 1) liitteessä I olevan yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 9504 10 00, sellaisena kuin yhdistetty nimikkeistö on muutettuna 12.10.1999 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2204/1999 (EYVL L 278, s. 1) vuonna 2000 suoritettujen tuontien osalta ja sellaisena kuin se on muutettuna 13.10.2000 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2263/2000 (EYVL L 264, s. 1) vuonna 2001 suoritettujen tuontien osalta. Alanimikkeen 9504 10 00 perusteella tulleja oli vuodelta 2000 maksettava 2,2 prosenttia ja vuodelta 2001 1,7 prosenttia. Alankomaiden tulliviranomaiset vaativat SLE:tä maksamaan mainittuja tullikantoja vastaavat tullit.

15 SLE teki tästä päätöksestä oikaisuvaatimuksen ja väitti, että PS2-konsolit olisi tosiasiassa luokiteltava yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 8471 49 90, johon luokitellut tavarat on vapautettu tulleista.

16 Tämän oikaisuvaatimuksen yhteydessä SLE viittasi oikeudenkäyntiin, jossa asianosaisina olivat SCEE ja Yhdistyneen kuningaskunnan tulliviranomaiset. Jälkimmäiset olivat antaneet 19.10.2000 SCEE:lle PS2-konsoleja koskevan sitovan tariffitiedon ja luokitelleet ne yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 9504 10 00.

17 SCEE oli nostanut tästä kanteen Yhdistyneen kuningaskunnan tuomioistuimissa riitauttaakseen tämän luokittelun. Tämän oikeudenkäynnin vuoksi Yhdistyneen kuningaskunnan tulliviranomaiset antoivat SCEE:lle 12.6.2001 muutetun sitovan tariffitiedon ja luokittelivat PS2-konsolit 19.10.2000 alkaen yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 8471 49 90.

18 SLE vetosi Alankomaiden tulliviranomaisissa SCEE:lle annettuun muutettuun sitovaan tariffitietoon.

19 Gerechtshof te Amsterdam katsoi 11.12.2007 antamassaan tuomiossa, että SLE voi vedota Alankomaiden tulliviranomaisissa Yhdistyneen kuningaskunnan tulliviranomaisten SCEE:lle antamaan muutettuun sitovaan tariffitietoon myös 19.10.2000 ja 12.6.2001 välisenä aikana tehtyjen tulli-ilmoitusten osalta. Tämä tuomioistuin päätti näin ollen, että PS2-konsolit olisi luokiteltava yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 8471 49 90.

20 Staatssecretaris van Financiën teki 11.12.2007 annetusta tuomiosta kassaatiovalituksen Hoge Raad der Nederlandenissa.

21 Mainitulla tuomioistuimella on epäilyksiä muutetun sitovan tariffitiedon arvosta 19.10.2000 ja 12.6.2001 välisenä aikana, SLE:n mahdollisuudesta vedota tähän sitovaan tariffitietoon ja siitä perustellusta luottamuksesta, joka tuojalla voisi olla siihen, että Alankomaiden tulliviranomaisten olisi niiden omien sääntöjen mukaan otettava huomioon kolmannelle osapuolelle annettu samanlaisia tavaroita koskeva sitova tariffitieto.

22 Näin ollen Hoge Raad der Nederlanden on päättänyt lykätä asian ratkaisemista ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko yhteisön oikeutta, erityisesti tullikoodeksin 12 artiklan 2 ja 5 kohtaa ja 217 artiklan 1 kohtaa ja soveltamisasetuksen 11 artiklaa, luettuna yhdessä tullikoodeksin 243 artiklan kanssa, tulkittava siten, että asianomainen voi riitauttaa tullien kantamista koskevassa menettelyssä tullien kantamisen esittämällä

toisessa jäsenvaltiossa samoista tavaroista annetun sellaisen sitovan tariffitiedon, joka oli kyseisenä ajankohtana vasta riitautettu tuomioistuimessa mutta jota muutettiin lopulta?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen annetaan myöntävä vastaus, voiko tavaranhaltija, joka toimii omissa nimissään ja omaan lukuunsa, tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevia tulli-ilmoituksia tehdessään nyt käsiteltävän kaltaisessa tilanteessa vedota menestyksekkäästi sitovaan tariffitietoon, jonka saajana ei ole tämä tavaranhaltija vaan siihen sidoksissa oleva sellainen yhtiö, jonka toimeksiannosta tavaranhaltija teki tulli-ilmoitukset?

3) Jos toiseen kysymykseen annetaan kieltävä vastaus, onko yhteisön oikeus esteenä sille, että asianomainen voi nyt käsiteltävän kaltaisessa tilanteessa vedota menestyksekkäästi kansalliseen ohjeistukseen, jossa kansalliset viranomaiset herättävät luottamuksen siihen, että ilmoitettujen tavaroiden osalta voidaan vedota kolmannelle annettuun samaa tavaraa koskevaan tariffitietoon?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Toinen kysymys

23 Toisella kysymyksellään, joka on käsiteltävä ensimmäiseksi, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee unionin tuomioistuimelta, onko tullikoodeksia ja soveltamisasetusta tulkittava niin, että tavaranhaltija, joka laatii tulli-ilmoitukset omissa

nimissään ja omaan lukuunsa, voi vedota sitovaan tariffitietoon, jota ei ole annettu sille itselleen vaan siihen sidoksissa olevalle yhtiölle, jonka toimeksiannosta se on tehnyt nämä ilmoitukset.

24 Aluksi on muistutettava, että sitovan tariffitiedon tarkoituksena on antaa taloudelliselle toimijalle asiasta täysi oikeusvarmuus, jos tavaran luokittelu voimassa olevaan tullinimikkeistöön on epäselvää (ks. asia C-199/09, Schenker, tuomio 2.12.2010, Kok., s. I-12311, 16 kohta), ja näin suojata toimijaa siltä, että tulliviranomaiset muuttavat myöhemmin kantaansa tavaroiden luokittelusta (ks. asia C-315/96, Lopex Export, tuomio 29.1.1998, Kok., s. I-317, 28 kohta).

25 Tullikoodeksin 12 artiklan 2 kohdan ja soveltamisasetuksen 10 ja 11 artiklan säännöksistä yhdessä ilmenee, että sitovaan tariffitietoon voi vedota vain tiedon saaja sen antaneisiin tulliviranomaisiin nähden ja muiden jäsenvaltioiden tulliviranomaisiin nähden.

26 Oikeuskäytännön mukaan sitova tariffitieto synnyttää oikeuksia ainoastaan sen saajan hyväksi (asia C-495/03, Intermodal Transports, tuomio 15.9.2005, Kok., s. I-8151, 27 kohta).

27 Soveltamisasetuksen 10 artiklassa täsmennetään kuitenkin, että rajoittamatta tullikoodeksin 5 ja 64 artiklan soveltamista sitovaan tietoon voi vedota ainoastaan tiedon saaja. Viimeksi mainituissa artikloissa säädetään tulli-ilmoituksista, jotka ovat tehneet muut kuin tuoja. Tämän vuoksi sääntö, jonka mukaan sitovaan tariffitietoon voi vedota ainoastaan tiedon saaja, ei estä tätä teettämästä tulli-ilmoitusta kolmannella.

28 Tullikoodeksin 64 artiklassa todetaan ainoastaan, että jollei saman koodeksin 5 artiklasta muuta johdu, kirjallisen tulli-ilmoituksen voi tehdä henkilö, joka voi esittää tai esityttää kyseisen tavaran tulliviranomaisille asiakirjoineen.

29 Tullikoodeksin 5 artikla sisältää säännöt, jotka koskevat edustusta suoritettaessa tullilainsäädännössä säädettyjä toimia ja menettelyjä tulliviranomaisessa. Edustajan saamaan sitovaan tariffitietoon voi myöhemmin vedota talouden toimija, jonka lukuun edustaja on toiminut. Samoin sitovan tariffitiedon saaneen lukuun toimiva edustaja voi vedota siihen muiden kuin sen antaneen jäsenvaltion tulliviranomaisiin nähden.

30 Tullikoodeksi sääntelee tyhjentävästi edustusoikeutta tulliasioissa. Tullikoodeksin 5 artiklan 2 kohdassa täsmennetään, että edustus voi olla suoraa tai välillistä. Kun edustus on suoraa, edustaja toimii toisen henkilön nimissä ja lukuun. Kun se on välillistä, hän toimii omissa nimissään mutta toisen lukuun. Lisäksi jäsenvaltiot voivat päättää, että niiden alueella edustajan on oltava tulliasioitsija.

31 Tullikoodeksin 5 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa täsmennetään, että henkilön, joka ei ilmoita toimivansa toisen nimissä tai lukuun taikka joka ilmoittaa toimivansa toisen nimissä tai lukuun olematta valtuutettu toimimaan edustajana, katsotaan toimivan omissa nimissään ja omaan lukuunsa. Näin ollen edustuksen täytyy olla nimenomaista eikä edustusta voida olettaa.

32 Sekä ennakkoratkaisupyynnöstä että SLE:n unionin tuomioistuimelle esittämistä huomautuksista ilmenee, että SLE toi PS2-konsolit omissa nimissään ja omaan

lukuunsa, koska tämän tuonnin aikana eli vuoden 2000 marraskuun ja vuoden 2001 toukokuun välillä Yhdistynyt kuningaskunta ei sallinut tulliedustuksen antamista muille kuin tulliasioitsijoille.

33 Tästä johtuu, että koska SLE ei ollut toiminut SCEE:n edustajana, se ei voi vedota Alankomaiden tulliviranomaisiin nähden SCEE:lle annettuun sitovaan tariffitietoon.

34 Tässä yhteydessä se seikka, että SCEE ja SLE kuuluivat samaan konserniin tai että jälkimmäinen oli ensin mainitun verotuksellinen edustaja Alankomaissa, ei tee SLE:stä tullikoodeksin 5 artiklassa tarkoitettua edustajaa.

35 Näiden päätelmien perusteella toiseen kysymykseen on vastattava, että tullikoodeksin 12 artiklan 2 kohtaa ja soveltamisasetuksen 10 ja 11 artiklaa on tulkittava niin, että tavaranhaltija, joka laatii tulli-ilmoitukset omissa nimissään ja omaan lukuunsa, ei voi vedota sitovaan tariffitietoon, jota ei ole annettu sille itselleen vaan siihen sidoksissa olevalle yhtiölle, jonka toimeksiannosta se on tehnyt nämä ilmoitukset.

Ensimmäinen kysymys

36 Ensimmäisellä kysymyksellään ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee unionin tuomioistuimelta, onko tullikoodeksin 12 artiklan 2 ja 5 kohtaa ja 217 artiklan 1 kohtaa sekä soveltamisasetuksen 11 artiklaa, luettuina yhdessä tullikoodeksin

243 artiklan kanssa, tulkittava niin, että tullien kantamista koskevassa oikeudenkäynnissä se, jota asia koskee, voi riitauttaa kantamisen esittämällä sitovan tariffitiedon, joka on annettu samoille tavaroille toisessa jäsenvaltiossa. Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin tiedustelee lisäksi, onko sitova tariffitieto otettava huomioon, vaikka tuontiajankohtana sen pätevyys oli kyseenalainen ja vaikka sitä muutettiin vasta tuonnin jälkeen.

37 Tullikoodeksin 243 artiklan mukaan henkilöllä on oikeus hakea muutosta itseään suoraan ja henkilökohtaisesti koskevaan tullilainsäädännön soveltamiseen liittyvään tulliviranomaisten päätökseen. Tullikoodeksin 4 artiklan 5 kohdasta ilmenee, että sitova tariffitieto on mainitussa 243 artiklassa tarkoitettu päätös.

38 Pääasian riita koskee tavaran tariffiin luokittelua ja tullien maksamista. Väitteidensä tueksi SLE vetoaa toisen jäsenvaltion tulliviranomaisten SCEE:lle antamaan sitovaan tariffitietoon. Näin ollen nyt käsiteltävä riita on ilmeisesti tullikoodeksin 243 artiklassa tarkoitettu muutoksenhaku.

39 Kuten tämän tuomion 33 ja 35 kohdasta ilmenee, henkilö voi vedota sitovaan tariffitietoon, jota ei ole annettu hänelle, vain, jos tämä henkilö on toiminut edustajana.

40 Tullikoodeksin 12 artiklan 2 kohdan ja soveltamisasetuksen 11 artiklan mukaan sitova tariffitieto sitoo tulliviranomaisia vain, kun siihen vetoaa tiedon saaja tai sen edustaja. Jos kyse ei ole tällaisesta tilanteesta, asiaa tullikoodeksin 243 artiklan 2 kohdan nojalla käsittelevä elin, jolle sitova tariffitieto on esitetty, ei voi antaa sitovalle tariffitiedolle siihen liittyviä oikeusvaikutuksia.

41 Sitovaan tariffitietoon voi kuitenkin vedota todisteena muukin henkilö kuin sen saaja. Todisteen käsitettä koskevien unionin oikeussääntöjen puuttuessa kaikki ne todistuskeinot, jotka sallitaan jäsenvaltioiden prosessilainsäädännöissä tullikoodeksin 243 artiklassa säädettyjen menettelyjen kaltaisissa menettelyissä, ovat lähtökohtaisesti hyväksyttäviä (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat C-310/98 ja C-406/98, Met-Trans ja Sagpol, tuomio 23.3.2000, Kok., s. I-1797, 29 kohta).

42 Oikeuskäytännön mukaan sen seikan, että toisen jäsenvaltion tulliviranomaiset antoivat sellaisen kansallisen tuomioistuimen, jonka päätöksiin ei kansallisen oikeuden nojalla voida hakea muutosta, käsiteltäväksi saatetun oikeusriidan ulkopuoliselle taholle tietyn tavaran osalta sitovan tariffitiedon, joka näyttää ilmaisevan erilaisen tulkinnan yhdistetyn nimikkeistön nimikkeistä kuin sen, johon mainittu tuomioistuin katsoo voivansa päätyä mainitussa oikeusriidassa kyseessä olevaan samankaltaiseen tuotteeseen nähden, on varmasti kannustettava kyseistä tuomioistuinta olemaan erityisen tarkkaavainen harkinnassaan, joka koskee mahdollista perustellun epäilyn puuttumista yhdistetyn nimikkeistön oikeaan soveltamiseen nähden (ks. em. asia Intermodal Transports, tuomion 34 kohta).

43 Tästä oikeuskäytännöstä seuraa, että tuomioistuin, jonka käsiteltävänä on tavaroiden tulliluokittelua ja tullien maksamista koskeva riita, voi ottaa kolmannelle annetun sitovan tariffitiedon huomioon todisteena.

44 Näiden toteamusten perusteella ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että tullikoodeksin 12 artiklan 2 ja 5 kohtaa ja 217 artiklan 1 kohtaa sekä soveltamisasetuksen 11 artiklaa, luettuina yhdessä tullikoodeksin 243 artiklan kanssa, on tulkittava niin, että tullien kantamista koskevassa oikeudenkäynnissä se, jota asia koskee, voi riitauttaa tämän kantamisen esittämällä todisteena samoista tavaroista toisessa jäsenvaltiossa annetun sitovan tariffitiedon, mutta tämä sitova tariffitieto ei voi saada aikaan siihen liittyviä oikeusvaikutuksia. Kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on

kuitenkin ratkaista, säädetäänkö kyseisen jäsenvaltion asiaa koskevissa prosessuaalisissa säännöissä mahdollisuudesta esittää tällaisia todisteita.

Kolmas kysymys

45 Kolmannella ennakkoratkaisukysymyksellään kansallinen tuomioistuin tiedustelee lähtökohtaisesti, onko tullikoodeksia ja soveltamisasetusta tulkittava niin, että kansallinen ohjeistus, jossa annetaan kansallisille viranomaisille mahdollisuus tukeutua ilmoitettujen tavaroiden tariffiin luokittelemiseksi kolmannelle samoja tavaroita varten annettuun sitovaan tariffitietoon, on voinut saada aikaan tuojissa perustellun luottamuksen siihen, että ne voivat vedota tähän ohjeistukseen.

46 Täsmennettäköön, että ennakkoratkaisupyynnön mukaan pääasiassa kyseessä olevien tuontien aikaan Alankomaiden tullikäsikirjan mukaan ”yksinomaan sitovan tariffitiedon saaja voi vedota sitovaan tariffitietoon [ja] joka tapauksessa on niin, että tullille esitettyjen tavaroiden on oltava kaikilta osin yhtäpitäviä sitovassa tariffitiedossa olevan tavaran kuvauksen kanssa. Jos maahantuoja tukeutuu pätevään sitovaan tariffitietoon, jonka saajana se ei ole, mutta tekee ilmoituksen täsmälleen samoista tavaroista kuin sitovassa tariffitiedossa on kuvattu, luokittelun on sittenkin oltava yhtäpitävä sitovan tariffitiedon kanssa”.

47 Oikeuskäytännön mukaan luottamuksensuojan periaatteeseen ei voida vedota unionin oikeuden säädökseen sisältyvää täsmällistä säännöstä vastaan eikä unionin

oikeuden soveltamisesta huolehtivan kansallisen viranomaisen toiminta, joka on ristiriidassa tällaisen säännöksen kanssa, voi perustaa taloudellisessa toimijassa perusteltua luottamusta siihen, että tämän eduksi voitaisiin soveltaa unionin oikeuden vastaista kohtelua (asia 316/86, Krücken, tuomio 26.4.1988, Kok., s. 2213, 24 kohta; yhdistetyt asiat C-31/91–C-44/91, Lageder ym., tuomio 1.4.1993, Kok., s. I-1761, 35 kohta ja asia C-94/05, Emsland-Stärke, tuomio 16.3.2006, Kok., s. I-2619, 31 kohta).

48 Tullikoodeksin 12 artiklassa säädetään täsmällisesti sitovien tariffitietojen antamisedellytyksistä, oikeudellisesta arvosta sekä voimassaolon kestosta. Soveltamisasetuksen 10 artiklan 1 kohdassa todetaan selvästi, että sitovaan tariffitietoon voi vedota ainoastaan tiedon saaja tai tämän saajan lukuun toimiva edustaja.

49 Unionin oikeuden soveltamisesta vastaavat Alankomaiden tulliviranomaiset antavat ilmeisesti sitovalle tariffitiedolle saman oikeudellisen arvon riippumatta siitä, vetoaako siihen kolmas osapuoli vai sen saaja. Näin ollen mainitut viranomaiset ovat tullikäsikirjaa soveltaessaan toimineet unionin oikeuden vastaisesti eikä tämä toiminta ole voinut saada aikaan taloudellisten toimijoiden perusteltua luottamusta.

50 Kolmanteen kysymykseen on näin ollen vastattava, että tullikoodeksin 12 artiklaa ja soveltamisasetuksen 10 artiklan 1 kohtaa on tulkittava niin, että kansallinen ohjeistus, jossa annetaan kansallisille viranomaisille mahdollisuus tukeutua ilmoitettujen tavaroiden tariffiin luokittelemiseksi kolmannelle näitä samoja tavaroita varten annettuun sitovaan tariffitietoon, ei ole voinut saada aikaan tuojien perusteltua luottamusta tähän ohjeistukseen vetoamiseksi.

Oikeudenkäyntikulut

51 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kuudes jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92, sellaisena kuin se on muutettuna 19.12.1996 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 82/97, 12 artiklan 2 kohtaa sekä tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93, sellaisena kuin se on muutettuna 18.12.1996 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 12/97, 10 ja 11 artiklaa on tulkittava niin, että tavaranhaltija, joka laatii tulli-ilmoitukset omissa nimissään ja omaan lukuunsa, ei voi vedota sitovaan tariffitietoon, jota ei ole annettu sille itselleen vaan siihen sidoksissa olevalle yhtiölle, jonka toimeksiannosta se on tehnyt nämä ilmoitukset.**

2) **Asetuksen N:o 2913/92, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 82/97, 12 artiklan 2 ja 5 kohtaa ja 217 artiklan 1 kohtaa sekä asetuksen N:o 2454/93, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 12/97, 11 artiklaa, luettuina yhdessä asetuksen N:o 2913/92, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 82/97, 243 artiklan kanssa, on tulkittava niin, että tullien kantamista koskevassa oikeudenkäynnissä se, jota asia koskee, voi riitauttaa tämän kantamisen esittämällä todisteena samoista tavaroista toisessa jäsenvaltiossa annetun sitovan tariffitiedon, mutta tämä sitova**

tariffitieto ei voi saada aikaan siihen liittyviä oikeusvaikutuksia. Kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on kuitenkin ratkaista, säädetäänkö kyseisen jäsenvaltion asiaa koskevissa prosessuaalisissa säännöissä mahdollisuudesta esittää tällaisia todisteita.

3) Asetuksen N:o 2913/92, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 82/97, 12 artiklaa ja asetuksen N:o 2454/93, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 12/97, 10 artiklan 1 kohtaa on tulkittava niin, että kansallinen ohjeistus, jossa annetaan kansallisille viranomaisille mahdollisuus tukeutua ilmoitettujen tavaroiden tariffiin luokittelemiseksi kolmannelle näitä samoja tavaroita varten annettuun sitovaan tariffitietoon, ei ole voinut saada aikaan tuojien perusteltua luottamusta tähän ohjeistukseen vetoamiseksi.

Allekirjoitukset